

Cele pedagogiki specjalnej

(Zofia Sękowska)

- Wszechstronny rozwój jednostki
- Maksymalne usprawnianie wszystkich funkcji
- Przygotowanie jednostki do użytecznego życia w społeczeństwie

Wszechstronny rozwój na miarę indywidualnych możliwości oraz przygotowanie do codziennego życia tak, aby były zaradne, umiały sterować własnym zachowaniem, by mogły uczestniczyć w życiu społecznym.

Założenia:

- Każde dziecko posiada swoje uzdolnienia i braki;
- Sprawność ruchowa, rozwój umysłowy, dojrzałość społeczna upośledzonych umysłowo ulegają poprawie w wyniku oddziaływań:
 - stymulujących,

- usprawniających,
 - korekcyjnych,
 - kompensacyjnych;
-
- Nawet niewielkie postępy ucznia powinny być wzmacniane pozytywnie, natomiast brak postępów nie podlega wartościowaniu negatywnemu;
 - Wczesne podjęcie oddziaływań daje szanse na lepsze rezultaty w rozwoju dziecka,
 - Warunkiem powodzenia edukacji jest nawiązanie współpracy z rodziną dziecka;
 - Nieodzwone jest nawiązanie kontaktu emocjonalnego nauczyciela z dzieckiem;
 - Uczniowie rozwijają się we własnym tempie, do tego tempa należy dostosować zakres oddziaływań pedagogicznych;
 - Lata nauki nie mają wpływu na zakres podejmowanych działań,

- Integralna edukacja – wszechstronna działalność uczniów z równoczesnym zaangażowaniem sfery umysłowej, emocjonalno-motywacyjnej i działaniowej.

Zasady

- ❖ Gruntownej znajomości dziecka i przychodzenia mu z racjonalną, specjalistyczną pomocą;
- ❖ Dostosowania poczynań pedagogicznych do możliwości i potrzeb uczniów oraz warunków środowiskowych;
 - indywidualizacji wymagań, metod, doboru środków dydaktycznych oraz organizacji i tempa pracy;
 - przystępności treści nauczania;
 - stopniowania trudności;
- ❖ Aktywnego i świadomego udziału dziecka w procesie nauczania-uczenia się;
- ❖ Wszechstronnej pogłębłości i przykładu;
- ❖ Zintegrowanego oddziaływania (np. współdziałanie specjalistów);

- ❖ Trwałości osiągnięć, umiejętności korzystania z nich i dalszego ich doskonalenia;
 - systematyczności
 - trwałości wiedzy
 - wiązania teorii z praktyką.

Ważne!

- Podmiotem naszego działania jest konkretna osoba – Ania lub ktoś inny, a nie dowolne treści programowe z poszczególnych działów;
- Pamiętajmy, że największa pochwała wygłoszona z kamiennym wyrazem twarzy lub ironią nie niesie wzmocnienia pozytywnego, wręcz przeciwnie;
- Generalną zasadą, którą powinniśmy się kierować, jest pozyskiwanie zaufania i życzliwości rodziców, czego nie osiągniemy informując ich podczas zebrań szkolnych jedynie o brakach i wadach ich dzieci;

- Każda rzecz może być środkiem dydaktycznym, jeśli jest użyta świadomie i celowo;
- Diagnoza pedagogiczna nie jest i nie może być jednorazowym wydarzeniem, związanym z przyjęciem dziecka do placówki.

Opracowała : Marzena Mospinek